

RIKSDAGENS SVAR 259/2002 rd

Regeringens proposition med förslag till ändring av rättegångsbalkens bestämmelser om hovrättsförfarandet samt av vissa lagar som har samband med dem

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av rättegångsbalkens bestämmelser om anförande av besvär hos hovrätten och om behandlingen av besvärssärenden i hovrätten

Ärende

Regeringen har till 2001 Års riksdag överlämnat sin proposition med förslag till ändring av rättegångsbalkens bestämmelser om hovrättsförfarandet samt av vissa lagar som har samband med dem (RP 83/2001 rd) samt till 2002 Års riksdag sin proposition med förslag till lag om ändring av rättegångsbalkens bestämmelser om anförande av besvär hos hovrätten och om behandlingen av besvärssärenden i hovrätten (RP 91/2002 rd).

Beredning i utskott

Lagutskottet har i ärendena överlämnat ett gemensamt betänkande (LaUB 27/2002 rd).

Beslut

Nu församlade riksdag har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av rättegångsbalken

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i rättegångsbalken mellanrubriken för 26 kap. 10 § och 26 kap. 14 § 4 mom., sådana de lyder i lag 165/1998,

ändras 2 kap. 8 § 2 och 3 mom., 16 kap. 3 §, rubriken för 22 kap. och 22 kap. 9 §, 25 kap. 11 § 2 mom., 13 och 15 § och 16 § 1 mom. samt 26 kap. 1 § och mellanrubriken för den, 26 4, 7 och 9 § 12 §, 20 § 1 mom. samt 21 och 28 §,

sådana de lyder, 2 kap. 8 § 2 och 3 mom., 25 kap. 11 § 2 mom., 13 och 15 § samt 16 § 1 mom., 26 kap. 1 § och mellanrubriken för den, 26 4, 7 och 9 § 13 §, 20 § 1 mom. samt 21 och 28 § i nämnda lag 165/1998, 16 kap. 3 § i lag 362/1960 samt rubriken för 22 kap. och 22 kap. 9 § i lag 1064/1991, samt

fogas till 25 kap. en ny 10 a §, nya 14 a och 14 c § och en ny mellanrubrik för re dem samt till 26 kap. en ny 1 a §, en ny 1 b § och en ny mellanrubrik för re den, en ny mellanrubrik för re 2 §, en ny 2 a §, en ny mellanrubrik för re 12 § samt till 13 §, sådan den lyder i nämnda lag 165/1998, ett nytt 3 mom. och till kapitlet nya 24 a och 24 b § som följer:

2 kap.

Om domförhet

8 §

ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó

En ledamot kan dock ensam

1) i ett förfarande enligt 26 kap. 2 § besluta att behandlingen av besvär skall fortsätta,

2) avgöra ett känd, om besvären återtagits helt,

3) avgöra ett känd som gäller utdömande av straff, om svaren har avlidit,

4) avgöra ett känd som gäller bestämmande av förvandlingsstraff för brott,

5) avgöra ett känd som gäller förordnande av försvare, målsägandebiträde eller målsägandes ståndperson i hovrätten,

6) avgöra ett känd som gäller beviljande av rättshjälp eller att rättshjälpen skall upphöra, förordnande av rättegångsbiträde i hovrätten, återkallande av förordnandet eller förordnande av ett annat biträde,

7) avgöra ett känd som gäller söringsåtgärder eller förbud mot eller avbrytande av verkställighet,

8) besluta om interimistiska förbud som avses i lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) och i lagen om företagsanering (47/1993),

9) avgöra om ett beslut som gäller meddelande av tingsförbud, förklaring av tiden för tingsförbud eller meddelande av besöksförbud skall iakttas trots att beslutet överklagats,

10) i ett känd som avses i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgänge (619/1996) för den tid behandlingen i hovrätten pågår ändra eller precisera villkoren för umgänge,

11) avgöra ett yrkande om hörsning eller reseförbud, när yrkandet framställt för i hovrätten,

12) besluta om betalning av bevisningskostnaderna när en utsatt huvudförhandling inte hålls.

En ledamot kan dessutom besluta att huvudförhandling skall hållas i saken och fatta de avgöranden som hör till huvudförhandlingens samt också besluta om andra åtgärder i samband med förberedelsen av målet eller kändet och under förberedelsen fastställa en förlikning. I de känden där en ledamot obehörig för en ledamot också besluta om arvoden och kostnadsersättningar till försvare, rättegångsbiträde, målsägandebiträde och målsägandes ståndperson samt om skyldighet att ersätta rättegångskostnader och bevisningskostnader.

16 kap.

Om processinvändningar

3 §

förändring i ett avgörande genom vilket en sak har avvisats med anledning av en processinvändning ska enligt 25 kap. 1 § 2 mom. genom besvär

förändring får inte ske i ett avgörande genom vilket en domare har konstaterats vara jävig att behandla en sak.

Ett avgörande genom vilket en processinvändning har förkastats överklagas i samband med att förändring ska i tingsrättens dom eller slutliga beslut, om inte domstolen bestämmer att förändring skall ske särskilt. Har en part skett förändring i domstolens slutliga beslut, får motparten i sitt bemötande av förändringsansökan också ska förändring i det beslut genom vilket hans processinvändning har förkastats.

22 kap.

Om tingsrättens protokoll och dokumentering av bevisningen

9 §

En bevisinspelning skall i den domstol som behandlar saken till nödvändiga delar skrivas ut (utskrift), om domstolen anser att detta främjar behandlingen av saken. Inspelningen får kopieras eller skrivas ut också om en part eller någon annan begär det.

25 kap.

Om fullföljd av talan från tingsrätt till hovrätt

10 a §

När en missnöjesanmälan över ett avgörande som utfärdats under rättegången har godkännts, kan tingsrätten vid behov bestämma att behandlingen av saken fortsätter först efter att besvärerna har avgjorts.

Besvärsskriftens innehåll och bilagor

11 §

I besvärsskriften skall nämnas fullföljdsdomstolen samt den dag besvärstiden löper ut. I besvärsskriften skall redogöras för bestämmelserna om fullföljande av besvär samt om besvärsskriftens innehåll och bilagor. Besvärsskriften skall dessutom innehålla motsvarande uppgifter om motbesvär enligt vad som föreskrivs i 14 a och 14 c §.

ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó

13 §

Kan måldring inte sörja inom föreskriven tid på grund av laga fall eller av något annat godtagbart skäl, skickar tingsrätten på ansökan ut en ny tid för måldringssökanden.

Om ny tid skall skriftligen ansörjas hos tingsrätten innan den ursprungliga tiden har löpt ut. Till ansökan skall fogas en utredning om det förfall som drabbat sökanden eller om annat skäl för ansökan.

Motbesvär

14 a §

För måldringssökandens motpart kan överklaga tingsrättens avgörande utan att anmäla missnöje (motbesvär).

Tiden för motbesvär ska vara två veckor från utgången av den besvärstid som föreskrivits för måldringssökanden.

14 b §

Motbesvären förfaller om besvären återkallas, förfaller eller avvisas eller om besvären inte upptas till vidare prövning. Motbesvären förfaller dock inte, om besvären återkallas först vid huvudförhandlingen.

14 c §

Angående motbesvär iakttagas i övrigt vad som föreskrivs om besvär.

Besvärsskriftens innehåll och bilagor

15 §

I besvärsskriften, som skall skickas till hovrätten, skall uppges

- 1) det avgörande av tingsrätten i vilket måldringssökas,
- 2) till vilka delar måldringssökas i tingsrättens avgörande,
- 3) vilka måldringar som yrkas i tingsrättens avgörande,
- 4) de grunder på vilka måldring yrkas och till vilka delar måldringssökanden anser att motiveringen för tingsrättens avgörande är felaktig,
- 5) de bevis på vilka måldringssökanden önskar stöda sig och vad måldringssökanden vill styrka med vart och ett av dem, samt
- 6) en eventuell begäran om att huvudförhandling skall hållas i hovrätten.

En måldringssökande som önskar att huvudförhandling skall hållas i hovrätten skall uppges den specificerade orsaken till detta. För måldringssökanden skall också uppges sin åsikt om huruvida parterna skall höras personligen vid huvudförhandlingen samt vilka vittnen, sakkunniga och andra personer det nödvändigt att höra i bevissyfte.

En ådringsskande som i ett tvistemål åberopar omständigheter eller bevis som inte har lagts fram i tingsrätten, skall ange varför det skulle vara tillåtet att åberopa dessa i hovrätten med beaktande av 17 §.

16 §

I besvärsskriften skall uppges parternas namn samt uppgifter om hur deras lagliga företrädare eller ombud eller biträde kan nås samt den postadress och eventuell annan adress under vilken uppmaningar, kallelser och meddelanden i saken kan skickas till ådringsskanden (*processadress*). Uppgifter om hur parter samt vittnen eller andra som skall höras kan nås skall också på ett lämpligt sätt uppges för hovrätten.

ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó

26 kap.

Om behandlingen av besvärssak i hovrätten

Hovrättens prövningsrätt

1 §

Rättegången i hovrätten gäller den sak som varit föremål för tingsrättens avgörande till den del det åberopats i besvären och i det eventuella bemäntandet. Vid rättegången prövas om och på vilket sätt tingsrättens avgörande skall ändras.

1 a §

I ett brottmål kan hovrätten ändra tingsrättens dom med anledning av ett straffyrkande till förmån för svaranden också i det fall att endast allmänna åklagaren har skett ådring i domen.

Om ådring i tingsrättens dom i ett brottmål ska ske endast i fråga om straffpåföljden, får hovrätten inte utan särskilda skäl pröva om svaranden i brottmålet har gjort sig skyldig till den gärning som tillräknats honom eller henne.

Inledande av förberedelsen

1 b §

Förberedelsen av ett mål i hovrätten inleds när besvärsskriften anländer från tingsrätten. För förberedelsen svarar en ledamot (*för förberedelsen ansvarig ledamot*).

Om besvären är bristfälliga och en komplettering inte är nödvändig får rättegången skall kunna fortsätta vidare, skall ådringsskanden uppmanas att avhjälpa bristen inom en av hovrätten utsatt tid. Samtidigt skall påföljden för försämrelse av uppmaningen meddelas.

Av särskilda skäl får en part vars besvär också efter komplettering är bristfälliga ges ett nytt tillfälle att komplettera dem.

Om ådringsskanden inte iakttar uppmaningen och besvären är bristfälliga att de inte kan läggas till grund för rättegång i hovrätten, skall besvären avvisas.

Hovrätten skall omedelbart avvisa besvären, om det finns något annat som i 26 § 4 mom. avsett hinder för att pröva dem.

Sållningsförfarande

2 §

Hovrätten beslutar först om besvären tas upp till vidare prövning (*sållningsförfarande*). Prövningen av besvären fortsätter inte, om hovrätten enhälligt konstaterar att det är klart att

1) huvudförhandling med stöd av 15 § inte behövs i saken,

2) tingsrättens avgörande eller det förfarande som har iakttagits är inte korrekt, eller att

3) en parts rättsskydd med beaktande av sakens natur inte heller av någon annan orsak förutsätter att behandlingen av besvären fortsätter.

Ett beslut om att prövningen av besvären inte fortsätter kan fattas också senare under förberedelsen och det kan gälla också en del av besvären.

2 a §

Vid sållningsförfarande beaktas såsom rättegångsmaterial besvären och tingsrättens avgörande samt ett bemäntande som eventuellt har begärts.

Vid behov skall innehållet i den bevisning som har tagits emot i tingsrätten klarläggas med hjälp av bevisinspektionen.

Vid sÄltningsförfarande kan saken avgöras utan förredragning.

Om beslut fattas om fortsatt prövning av bevisningen iakttas vad som förskrivs nedan i detta kapitel.

Skriftligt bemötande

3 §

Förklaringssökandens motpart skall uppmanas att avge ett skriftligt bemötande på besvaren inom en av hovrätten utsatt tid. I samband med uppmaningen skall besvaren och de tillfogade handlingar delges. Hovrätten kan dessutom bestämma vilken fråga motparten särskilt skall uttala sig om i bemötandet.

Vid behov kan bemötande begäras innan besvaren har behandlats enligt 2 §.

Bemötande begärs inte om besvaren avvisas med stöd av 1 b §.

4 §

I sitt bemötande skall den som avger det uppge

- 1) den sak i vilken bemötandet avges,
- 2) om han medger förklaringsyrkandet eller motsätter sig det, samt
- 3) sin åsikt om grunderna för förklaringsökandens yrkanden och de omständigheter på vilka han önskar stöd sig.

På bemötandet och den som avgett det tillämpas dessutom vad som i 25 kap. 15 § 1 mom. 4 och 6 punkten samt 2 och 3 mom. samt 16 och 17 § förskrivs om besvar och om förklaringsökanden.

7 §

Vid förberedelsen skall hovrätten beroende på sakens natur klarlägga

- 1) till vilka delar förklaring söks i tingsrättens avgörande,
- 2) vilka yrkanden som framställs i hovrätten och vilka grunder som åberopas till stöd för yrkandena,

3) vad parterna menar om i hovrätten,

4) de bevis som kommer att läggas fram i hovrätten och vad som skall styrkas med vart och ett av dem,

5) om huvudförhandling skall hållas i hovrätten, samt

6) om det i ett tvistemål finns förutsättningar för förlikning.

9 §

Vid förberedelsen beslutar hovrätten dessutom huruvida sakkunnigutlåtanden skall inhämtas, skriftliga bevis läggas fram, synföretas eller andra förberedande åtgärder vidtas, om detta behövs för att säkerställa att bevisen finns tillgängliga vid huvudförhandlingen samtidigt.

Vid förberedelsen beslutar hovrätten också huruvida parterna skall höras personligen samt vilka vittnen, sakkunniga och andra personer som skall höras i bevissyfte vid huvudförhandlingen.

Hovrätten skall se till att ingenting som inte hör till saken blandas in i den och att onödiga bevisning inte läggs fram i saken.

10 §

Hovrätten kan utan förredragning besluta om åtgärder som hör till förberedelsen av en sak. Detta gäller också när hovrätten beslutar om de åtgärder i fråga om vilka en ledamot ensam behövs enligt 2 kap. 8 § 2 och 3 mom. Den ledamot som ansvarar för förberedelsen beslutar om förfarandet.

11 §

Vid förberedelsen av saker i hovrätten skall i avvägigt i tillämpliga delar iakttas vad som förskrivs om förberedelse i tingsrätten.

Avgörande av ett mål eller ärende på grundval av det skriftliga rättegångsmaterialet

12 §

Ett mål eller ärende avgörs på förredragning på grundval av det skriftliga rättegångsmaterialet, om någon huvudförhandling inte hålls i saken med stöd av 13 och 16 §.

Om målet eller ärendet avgörs på grundval av det skriftliga rättegångsmaterialet och ådrings- såkandens motpart inte har utövat talan i hovrätten, skall det rättegångsmaterial som han tidigare lagt fram i målet eller ärendet dock beaktas i saken avgörs.

Vid behov skall innehåll i den bevisning som har tagits emot i tingsrätten klarläggas med hjälp av bevisinspelningen.

13 §

ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó

Huvudförhandlingen skall vid behov hållas på någon annan ort inom hovrättens domkrets om den ort där hovrätten har sitt säte.

20 §

Om ådringssåkanden uteblir från huvudförhandlingen, avskrivs den del av besvaren som huvudförhandlingen gäller.

ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó ó

21 §

Om en part, ett vittne eller någon annan som skall höras inte finner sig till huvudförhandlingen trots vite eller om någon som domstolen har bestämt att skall bli hörsad inte påkallas eller om kallelsen inte kan delges, kan huvudförhandlingen hållas och saken avgöras trots utevaron, om det finns skäl därtill. Huvud förrelagt vite inte ut.

Förrelagt vite döms inte heller ut om en part eller dennes lagliga företrädare, ett vittne eller någon annan som skall höras har uteblivit från huvudförhandlingen trots vite men kan hörsas till samma sammanträde, eller om frågan om hörsan- det förfaller.

24 a §

Om muntlig bevisning som mottagits i tingsrätten inte till någon del skall mottas på nytt, kan ljud- och bildupptagningar från tingsrätten vid behov till behövliga delar avlyssnas eller visas vid huvudförhandlingen i hovrätten.

Ett vittne, en sakkunnig eller en part som hörs i tingsrätten kan vid huvudförhandlingen i hovrätten i bevissyfte höras också på telefon el-

ler med anlitande av någon annan förmodat lönlig ljud- eller bildöverföringsmetod, om förfarandet kan anses löpigt och om tilltron till utsagan på ett tillförlitligt sätt kan bedömas utan att vittnet, den sakkunniga eller parten personligen närvarande. Parterna skall ges tillfälle att ställa frågor till den som hörs.

Om ett förhör som avses i 2 mom. hålls hos en myndighet, skall i fråga om förhöret tillämpas vad som förskrivs om påförhörerna av vittnes eller sakkunnigs utevaro och tvångsmedel som får riktas mot dem. I kallelsen till förhöret skall meddelas vilken dag och vid vilket klockslag samt hur förhöret verkställs samt även lönas de övriga uppgifter som avses i 23 § 2 mom. Bestämmelserna om vittnens och sakkunnigas rätt till ersättning för att de har infunnit sig till domstolen skall i tillämpliga delar iakttagas även vid ett förhör som avses i 2 mom.

24 b §

Detta mål eller ärende avgörs vid huvudförhandlingen beaktas såsom rättegångsmaterial det material som lägs fram vid huvudförhandlingen.

Om saken avgörs trots att ådringssåkandens motpart uteblivit, beaktas såsom rättegångsmaterial det material som denne tidigare lagt fram.

Vid huvudförhandling träffas avgörandena utan förredragning.

28 §

Uppmaningar, kallelser och meddelanden som avses i detta kapitel får hovrätten ställa till den processadress som parten senast har uppgivit för hovrätten. Kallelse till huvudförhandling skall likväl enligt vad som bestäms i 11 kap. 3 och 4 § delges parter som har ålagts att infinna sig personligen eller som inte har utövat talan i hovrätten samt vittnen, sakkunniga och andra som skall höras i bevissyfte.

En kallelse till huvudförhandling kan hovrätten också delge ådringssåkanden eller en part som har bemött besvaren så att innehåll i kallelsen berättas för parten per telefon, om parten på detta sätt tveklöst får del av kallelsen och förstås innebörden av delgivningen (telefondelgiv-

ning). Om en part inte har ålagts att infinna sig personligen, kan telefondelegivning också ske med partens ombud. Hovrätten kan verkställa telefondelegivning också med andra parter samt med vittnen, sakkunniga och andra som skall höras i bevisssyfte, om mottagaren samtycker därtill.

En kallelse som delgivits per telefon skall såldas som brev eller elektroniskt meddelande till den adress som mottagaren uppgivit för hovrätten, om detta inte är uppenbart obehövt. Den domstolsjustitserådet som verkställt delgiv-

ningen skall i handlingarna göra en anteckning om delgivningen.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.

Denna lag tillämpas i sådana fall när det avgörande av tingsrätten som föremål för ändrings- skande avkunnas eller meddelas efter att lagen har trätt i kraft. På de mått och i den detsamma tingsrättens avgörande har avkunnats eller meddelats innan lagen träder i kraft tillämpas likvidockså 2 kap. 8 § 2 mom., med undantag för dess 1 punkt, och 3 mom. samt 26 kap. 24 a § och 28 § 2 och 3 mom.

Lag

om ändring av 2 kap. 4 § och 8 kap. 13 § lagen om rättegång i brottmål

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 11 juli 1997 om rättegång i brottmål (689/1997) 2 kap. 4 § 2 mom., sådant det lyder i lag 107/1998, och
fogas till 8 kap. 13 § ett nytt 2 mom. som följande:

2 kap.

Om biträdande av part

4 §

I den som avses i 1 mom. av tingsrätten domför i sammansättning med en domare. Frågan om ett förordnande kan överföras för att behandlas tillsammans med det brottmål för vilket förordnande begärs. Ifall begäran om förordnande behandlas i kansliet och ärendet inte avgörs i överenssammanhållning med begäran, skall saken i god tid innan beslutet ges skriftligen underrättas om vilken dag beslutet kommer att ges.

8 kap.

Om parterna

13 §

Hovrätten kan utan hinder av 1 mom. på begäran av allmän åklagaren eller målsäganden göra en svarande som tydligt håller sig undan huvudförhandlingen, och som i tingsrätten personligen har hört med anledning av de yrkanden som besvär ges, till följelsestraff för ett brott i fråga om vilket tingsrätten förkastat åtalet, eller döda ett bötesstraff som tingsrätten utdömt till följelsestraff, om

1) det inte för utredningen av målet anses nödvändigt att svaranden personligen hörs vid huvudförhandlingen i hovrätten,

2) svarandens försvar vid huvudförhandling-
en   ordnat p beh righ t sätt, och

3) svaranden har underrättats om att målet
kan avgöras trots hans eller hennes utevaro.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.

Lag

om ändring av 9   hovr ttslagen

I enlighet med riksdagens beslut
 ndras i hovr ttslagen av den 21 januari 1994 (56/1994) 9  , sådan den lyder i lagarna 169/1998,
209/2000 och 975/2001, som följder:

9  

Hovrättens sammansättning i vissa mål och ärenden

Hovrätten    domför också i en sammans t-
ning med tre ledamöter, till vilken h r tv leda-
m ter och föredraganden i målet eller ärendet,
som skall uppfylla behörighetsvillkoren i
4 mom.,

1) om det som i tingsrättens avgörande enligt
  dringsyrkandet går emot ådringssåkanden el-
ler, om   dringss kandena   flera, går emot alla
  dringss kande gemensamt, gäller endast
pengar eller annan egendom eller fördel som lätt
kan bedömas i pengar, och penningbeloppet el-
ler egendomens eller f rdelens värde när tings-
rättens dom avkunnas eller meddelas uppenbar-
ligen inte har varit högre    5 000 euro,

2) i brottmål, om inte något annat följder av
1 punkten,

a) om svaranden har sökt ådring i tingsr t-
tens avgörande genom vilket varken svaranden
eller, om flera svarande     dringss kande, nå-
gon av dem har dömts till str  gare straff    b -
ter eller f  gelse i sex månader, och

b) om åklagarens eller m  s gandes besvär
gäller ett brott, för vilket d de i  talet nämnda
omständigheterna föreligger inte    föreskrivet
annat eller str  gare straff    böter eller fågel-
se i högst ett år och sex månader, samt

3) oberoende av de begränsningar som nämns
i 1 och 2 punkten, i ärenden som gäller
skuldsanering för privatpersoner, förordnande
av skiftesman och boutredningsman, f rvand-
ling av samh llstj st till f  gelse och h tads-
klagan, samt i ärenden i vilka   dringsyrkandet
enbart gäller r t ta, r tt tg ngskostnader, betal-
ning av ersättningar av statens medel eller k r-
förbud.

Hovrätten    dock inte domför i en samman-
sättning enligt 1 mom. när den behandlar mål el-
ler ärenden som tingsrätten har avgjort i en sam-
mansättning enligt 2 kap. 3   r tt tg ngsbalken.

Om det till sammansättningen enligt 1 mom.
h r en för viss tid utnämnd domare, skall denne
ha minst tre månaders erfarenhet av uppdraget
som hovr ttsledamot eller vara utnämnd till hov-
r ttsledamot f r en längre tid    tv m nader.

Den i 1 mom. avsedda föredraganden skall
vara assessor eller fiskal vid hovrätten eller en
föredragande vid hovrätten som skött en tj  st
som assessor, fiskal eller tingsdomare i minst tre
 r. Föredraganden har under den tid som han el-
ler hon enligt denna paragraf   ledamot av hov-
rätten samma rätt att kvarstå i tj  sten som en
domare har enligt grundlagen.

När det i 1 mom. 1 punkten avsedda beloppet
r  nas ut beaktas inte r t ta som uppstått efter
det talan v  ktes eller r tt tg ngskostnader. Be-
loppet omvandlas p basis av f r  dringen i lev-

nadskostnadsindex till närmaste hela 1 000 euro, enligt vad som bestäms genom förrordning av justitieministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.

Lag

om upphävande av 6 kap. lagen om verkställighet av straff

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs i lagen den 19 december 1889 om verkställighet av straff (39/1889) 6 kap. jämte förordningar.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.

Helsingfors den 31 januari 2003
